

konarzewski

BOGUMIŁ KONARZEWSKI

Bogumił Konarzewski urodził się w 1967 roku w Legionowie. Szkołę podstawową (1982) i liceum ogólnokształcące (1986) ukończył w Nowym Dworze Mazowieckim. Dyplom magistra inżyniera uzyskał w 1991 roku na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej. Od czerwca 1991 roku jest zatrudniony jako nauczyciel akademicki w Instytucie Radioelektroniki Politechniki Warszawskiej, w Zakładzie Elektroniki Jądrowej i Medycznej. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał na Wydziale Elektroniki i Technik Informacyjnych Politechniki Warszawskiej w 1998 roku za rozprawę *Spektroskopowa metoda badań in vivo gęstości tkanek kostnych i stężeń ciężkich metali toksycznych w kościach* (dyscyplina: Elektronika, specjalność: Elektronika Jądrowa i Medyczna).

Jest współautorem 20 artykułów w czasopiśmie naukowych i ponad 30 wystąpień konferencyjnych. Brał udział w pracach naukowych związanych z zastosowaniem spektroskopii promieniowania X i gamma w badaniach *in vitro* i *in vivo* składu pierwiastkowego tkanek oraz gęstości kości, z wykorzystaniem metod radiograficznych do pomiaru gęstości kości i w systemach inspekcyjnych oraz biomedycznymi zastosowaniami dyfuzyjnej tomografii optycznej. Jako wykonawca uczestniczył w realizacji grantów Komitetu Badań Naukowych: *Metodyka i aparatura do badań in vitro i in vivo składu mineralnego i stężeń*

pierwiastków śladowych w tkankach (PB 0752/95/93/04), Optymalizacja sensorów obrazu do radiograficznych systemów obrazowania przeznaczonych do diagnozowania osteoporozy (8T11E03319), Nowe metody poprawy jakości obrazowania w zastosowaniach tomografii optycznej do badań anatomicznych i czynnościowych (4 T11E 012 25) oraz grantu celowego System wizualizacji i rejestracji wyników prześwietlania dużych obiektów wiązką promieniowania hamowania z akceleratora z przeznaczeniem do zastosowania w kontrolach granicznych (6 ZR9 2005 C/6577).

Prowadził zajęcia dydaktyczne na Wydziale Elektroniki i Technik Informacyjnych Politechniki Warszawskiej — wykłady „Podstawy techniki mikroprocesorowej” (TMIK) i „Analiza danych pomiarowych w medycynie” (ADP) oraz laboratorium „Układy logiczne” (ULOGE), „Detekcja sygnałów biomedycznych i jądrowych” (DSBJ) oraz „Podstawy techniki mikroprocesorowej” (TMIK). Był opiekunem około 30 prac inżynierskich i magisterskich.

Słowa kluczowe

- inżynieria biomedyczna
- systemy radiograficzne